

CZECH A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
TCHÈQUE A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
CHECO A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Monday 19 May 2003 (morning)

Lundi 19 mai 2003 (matin)

Lunes 19 de mayo de 2003 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Rédiger un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

Napište komentář na jeden z následujících textů:

1. (a)

Dne (asi snad 5., je neděle) září 1858. V Bukoli.

Má nejsladší Dorinko!

Ty ani snad nedoveďeš pochopit mou radost, jakou jsem měl při otevření Tvého listu. Ani Ti nemohu vyslovit tu úzkost, kterou jsme měl já, když jsem Ti odesílal svůj list. Snad že
 5 Ti tím nesnáze doma připravím, snad že nebude dost obezřetně odevzdán, snad –
 bůhsámví, co všechno mi na mysli tanulo. A když jsem Tvé psaní otevřel, já bych byl
 radostí šílel: tak sladké, tak jemné, a tolik slov od Tebe, že jsem jich snad ještě jakživ od
 Tebe neslyšel. Co mne může teď ještě potkat, když vím, že mne z celého srdce miluješ, má
 nejsladší dívko? Věřu já žehnám tomu okamžení, kdy jsem se rozhodl na klopotivé dráze
 10 domáciho učitele svou výživu si vyhledávat. Já, který jsem vždycky myslil, že jsem jen k
 tomu, abych duchům velel, já se zapomněl, snížil, já místo po všech ratolestích, jež se mi
 zdály kynout, sáhl po žebrácké holi, já stal se domácím učitelem – má zlatá Dorinko, já se
 dovedl mít v moci, že ne mně nebylo znát krvavé stopy ran, z nichž mé srdce přitom
 krvácelo. Ale jak pravím, nyní žehnám té chvíli, která mne první na tu myšlénku přivedla.
 15 Jak jinak, pověz mi sama, moje sladká dívko, jak jinak bych byl Tebe poznal, jak jinak si
 Tvou lásku získal, jak jinak se mohl snažiti stát se hodným Tvé lásky? Věř, že jsem se
 jaktěživ ničeho nelekal, cokoliv mne může potkat. Já nikdy přítel nevyhledával a já byl
 kolikrát zde na tom světě sám, tak sám, že mi mimo mne snad ani jediný člověk
 nerozuměl. Mne začali přátele pak sami vyhledávat; byl jsem i často od leckterýchs zrazen,
 20 leckterís mi zůstali věrni doposavád, a těch si vážím – a nyní, když vím, že jsi má, že jsi
 navěky má, nejrozkošnější mezi dívkami: čeho bych se mohl nyní ještě bát. Já s Tebou po
 boku bych se troufal všechno podstoupit. Já Tě nechci zde tou bolestí trápit, abys sama
 pocítit se mnou se snažila, co to bylo, býti milovaným synem a pak z domu býti vyvržen;
 ale to chci, abys se mnou pocítila radost, tu nevýslovnou radost, co to jest, když takovýto
 25 člověk najde lásku, a k tomu lásku Tvou, jedinou, neskonalou, tak jako Tys mi pro celou
 věčnost jediná, neskonalá. Věř mi, má sladká Dorinko, že to není plýtvání slov, jakož snad
 jsi přesvědčena, že ani neumím plýtvati slovy, – ale toho se Ti mohu svatosvatě doložit, že
 je moje láska aspoň tak čistá k Tobě, jako byla Romea k Julii a jako kohokoliv ku
 komukoliv. Víc Ti snad ani už nedovedu o své lásce povědít, nežli jsem to řekl ve
 30 Večerních písních. Tam jsem vážil z nejčistšího pramene, ze Tvé lásky, a chceš-li, i ze své
 lásky. [...]

Tys mi psala: Spalte též mé psaní. Nač bych já spálil Tvoje psaní? Mně jest doposavád
 nejdražším, ba jediným svědectvím Tvé lásky, a proto je nosím co svatý pozůstatek. Ale
 chci, abys spálila i toto, neboť bych nerad, abys přišla do nesnází doma. U mne jest všechno
 35 bezpečné, a proto není potřeba ohně.

Prosím Tě, co dělá Tvůj domov? Ví Tvoje maminka snad o něčem, ví snad o všem? Že něco tuší, to vím; ba tuším i, že ví mnoho. Neboť láska se nedá ukrýt, tak jako se nedá ukrýt šídlo v pytli – říká můj otec. A dáma prý ví vždycky o půl hodiny dřív, kdy uhoří (totiž v lásce), říká Karolína Světlá. Z toho ze všeho soudím, že ví o ledačems. Prosím Tě,
40 piš mi, jakým okem se na mne dívá? Ví-li také paní babička?
Leč již své psaní uzavírám a líbám tě co jedině svou –

navěky Tvůj

Vítězslav.

Odpusť, že jsem tak škrábal, naši odešli právě do kostela, já neměl pero po ruce, ani
45 perořízek, a tudíž jsem si udělal pero břitvou. Sbohem!

(Dopis Vítězslava Háška Dorotě Horáčkové)

1. (b)

Beránek

Naříkal jak malé dítě
když odtrhli jej od matky
sevřeli mezi koleny
a nabroušeným nožem podřízli mu krk

- 5 Hrdlo se nám svíralo nad ním
lítostí a smutkem
Plačící oči plavaly nám v slzách
však jako zvědavci na ulicích
zůstali jsme stát a hleděli
- 10 kterak jej rozpárali a stáhli z kůže
vyvrhli z něho útroby protáhli tělem železnou tyč
a na nohou i u krku jej přivázali drátem
aby z ní nespádl do ohně
a pak jej zavěsili nad rožeň
- 15 Když na ohni zasyčely první kapky tuku
a mastný dým se vznášel do nebes
byl našim chřípím tak milý a libý
že jsme se popásali už na jeho vůni

- A potom jak po pohřbu
20 jsme spěchali do teplé hospody

- Jak chutné bylo to jehně
když je dopečené přinášeli na stůl
a maso se nám samo rozplývalo v ústech
Jak dobře je na světě
- 25 kde se opékají taková jehňátka
a v teple zapíjejí chladným bílým vínem

- V kožích odění motocyklisté
tu všichni u jednoho stolu sedí
jak na hodech pijí a jedí
- 30 a jak divoši ohryzávají kosti
vysávají z nich morek
chlebem si otírají ústa
a chlebem vytírají talíře
a ještě se mlsně olizují

- 35 Co toho člověk zpracuje a stráví
A nakonec spořádá i vlastní svědom

Vilém Závada, *Živote díky* (1977)